

ПРЕПАРАТИВНЕ ВИДІЛЕННЯ АРОМАТИЧНИХ КОМПОНЕНТІВ ЕФІРНИХ ОЛІЙ ДЛЯ НАТУРАЛЬНИХ КОМПОЗИЦІЙНИХ АРОМАТИЗАТОРІВ

Усатюк О.М., Науменко К.А., асп.

Наукові керівники: канд. техн. наук, доц. Н.Е. Фролова,
канд. ф. наук, доц. С.С. Смірнова

Національний університет харчових технологій

Для надання, модифікації або підсилення аромату харчових продуктів використовують натуральні, ідентичні натуральним та синтетичні ароматизатори. Виробники харчових продуктів віддають перевагу ідентично натуральним джерелам ароматичних речовин, а споживачі бажають бачити термін «натуральний» на етикетці. Перспективною та актуальною є технологія натуральних композиційних ароматизаторів з використанням фракцій ефірних олій у визначених співвідношеннях та їхніх індивідуальних компонентів, яка дозволяє отримувати широкий асортимент ароматичної продукції навіть з однієї ефірної олії.

Метою наукових досліджень було розроблення способу виділення індивідуальних ароматичних компонентів з вузьких фракцій ефірних олій, отриманих вакуумним фракціонуванням та дослідження їхніх властивостей.

Розроблення способу базувалось на використанні вискоєфективної препаративної хроматографії, що обумовило необхідність виготовлення препаративної колонки з науково обґрунтованим твердим носієм хромосорбом А, нерухомою фазою ПЕГ-6000 і способом її нанесення на твердий носій. Експериментально встановлені умови препаративного виділення індивідуальних компонентів ефірної олії кмину, повнота якого становила 82,5...89,0%.

З вузьких фракцій ефірної олії кмину виділені у концентрованому вигляді компоненти (до 98% ступеня чистоти): β -мірцен, р-цимен, лімонен, ліналоол, цис-епоксілімонен, транс-епоксілімонен, α -терпінеол, карвон, каріофілен. Компоненти, що входили до вузьких фракцій дослідної ЕО в незначних кількостях, були одержані в концентрованому вигляді: α -туйен (22,47%), сабінен (75,53%), цитраль (56,29%), дигідрокарвон (52,28%), цискарвеол (47,72%). Чистота виділених індивідуальних компонентів ефірної олії кмину досліджувалась методом газорідинної хроматографії на аналітичній колонці з нерухомою фазою динонілфталат.

Отже, на основі експериментальних досліджень був розроблений метод для виділення індивідуальних ароматичних речовин ефірних олій, який може бути використаний для вивчення джерел аромату та у виробництві натуральних композиційних ароматизаторів з природної вітчизняної сировини для харчової індустрії.

КУЛЬТУРНОЕ НАСЛЕДИЕ АЗЕРБАЙДЖАНА

Халилоглы Б., гр. МЕ-40

Научный руководитель – преп. Т.А. Кравцова

Харьковский государственный университет питания и торговли

Доповідь присвячена ознайомленню з культурної спадщиною Азербайджану. Велика увага приділяється музичним, літературним, архітектурним та кераміко-прикладним пам'яткам азербайджанського народу. Надано характеристику письмових джерел, етнографічних надбань країни

Колоритная национальная культура Азербайджана, уходящая корнями в глубь веков, вобрала в себя лучшие традиции Востока и Запада. Существует множество различных источников, рассказывающих о древнем периоде культуры Азербайджана, о ранних образцах устного поэтического искусства. Ценнейшие записи собирателей фольклора, этнографические материалы, иллюстрации современных художников уводят нас в увлекательный мир древнейших культов – поэтических заклинаний, театрализованных игр, красочных ритуальных танцев, мудрых и наивных сказок, впитавших тотемические и историко-мифологические мотивы.

Привлекают фрагменты наскальных изображений Гобустана (близ Баку, 7000-2000 лет до нашей эры), образцы пехлевийских, албанских, арабских надписей, сохранившиеся на уцелевших частях архитектурных строений письменные источники и экспонаты, касающиеся Кавказской Албании, этого древнего развитого государства в северной части Азербайджана.

Азербайджанская земля колыбель поэтов. Уже в период арабского халифата представители азербайджанской письменной литературы. Период VII-X веков характерен известностью азербайджанских ученых – медиков, правоведов.

Азербайджан дал миру великого теоретика музыки, Сафиатдина Урмави, создавшего новую нотную систему в XIII веке. С именами великих азербайджанских ученых и музыкантов Сафиаддина Урмави и его последователя Абдулгадаира Мараги связан расцвет музыкально-теоретической мысли в XIII-XV веках на Ближнем и Среднем Востоке.

Культурное наследие Азербайджана представлено в 150 музеях и галереях республики.